

BV Blind Date

Omroepster

Véronique De Kock
**‘Wat moet
een vrouw
doen om
jou bang
te maken?’**

Twee vreemden voor elkaar,
in een onverwachte oog-in-oog

Presentator

Peter Van de Veire
**‘Laarzen
dragen
zoals die
van jou,
maar dan
gelakte’**

Wie is... VÉRONIQUE DE KOCK (32)

- VT4-omroepster & presentatrice
- mama van Sébastien (4)

Wie is... PETER VAN DE VEIRE (37)

- presenteert *Peter Live* (Eén)
- presenteert *De Peter Houdt Van Je Show* (MNM)

VÉRONIQUE & PETER

18u30 OVER ELKAAR

Peter: “Ik heb jou al een paar keer voor de radio geïnterviewd.”

Véronique: “Ik ken jou inderdaad van *De Grote Peter Van de Veire Ochtendshow* op MNM. Wat doe je momenteel?”

Peter: “Ik presenteer elke woensdagnamiddag op MNM *De Peter Houdt Van Je Show*. En *Peter Live*.”

Véronique: “Ook op de radio?”

Peter: “Nee, op tv.”

Véronique: “Oei, nu begin ik te blozen.”

Peter: “Buiten VT4 zijn er nog andere tv-zenders.”

Véronique: “Ik kijk überhaupt geen tv. Erg hè. Zelfs voor VT4-programma's die ik moet aankondigen, informeer ik mij via persteksten.”

Peter: “Meen je dat?”

Véronique: “Ja, ik doe 's avonds heel vaak bedrijfspresentaties. Dat is mijn hoofdberoep. Als ik alle aanbiedingen zou aanvaarden, zou ik mijn dagen perfect kunnen vullen. Ooit heb ik dat drie maanden gedaan, maar dat is niet vol te houden.”

18u53 OVER BORSTEN & BORSTHAAR

(Véronique bestelt een wit wijntje en toost met Peter)

Peter: “Drink jij altijd zo veel?”

Véronique: “Wijn gaat vlot binnen. Drink jij nooit?”

Peter: “Jawel, maar niet tijdens het werk.”

Véronique: “Ah, beschouw jij dit als werken? Worden wij hiervoor betaald of zo?”

Peter: “Ik drink alleen rode wijn. Het probleem is dat ik gekke dingen begin te doen als ik gedronken heb.”

Véronique: “Zou ik een magnumfles rode wijn kunnen bestellen?” *(lacht)*

Peter: “Zeg Véronique, heb je al iets laten veranderen aan je lichaam?”

Véronique: “Nee.”

Peter: “Ook niet aan je voorhoofd?” *(bestudeert haar gezicht aandachtig)*

Véronique: “Nee, geloof me, ik heb nog niks laten doen.”

Peter: “Ik zie toch wat, hoor. *(Vero schudt het hoofd)* Het kan toch niet dat jij geen rimpels hebt?”

Véronique: “Kijk eens naar die plooien hier. Als ik op mijn vijfenveertigste nog van mijn gezicht moet leven, zou ik plastische chirurgie overwegen, maar...”

Peter: “...momenteel heb je toch geen complexen over je lichaam?”

Véronique: “Toch wel, maar die ga ik niet aan jouw neus hangen.”

Peter: “Je hebt misschien een scheve navel of zo?”

Véronique: “Nee. Je mag wel weten dat ik mijn borsten van vóór mijn zwangerschap graag terug zou hebben.”

Peter: “Beginnen ze te hangen? Dat ze nooit meer zoals vroeger zullen worden, daar moet je mee leren leven.”

Véronique: ‘De prins op het witte paard is al een paar keer langsgekomen, maar hij viel er telkens weer af’

Véronique: “Ja, maar een verschil van twee maten is toch wel veel, hé.”

Peter: “Kleiner of groter?”

Véronique: “Komaan Peter! *(Peter schaterlacht)* Ik vind het erg, maar anderzijds heb ik er een pracht van een zoon voor in de plaats gekregen.”

Peter: “Ik wilde het net zeggen. Dat is toch een teken van je moederlijkheid, en da's toch mooi?”

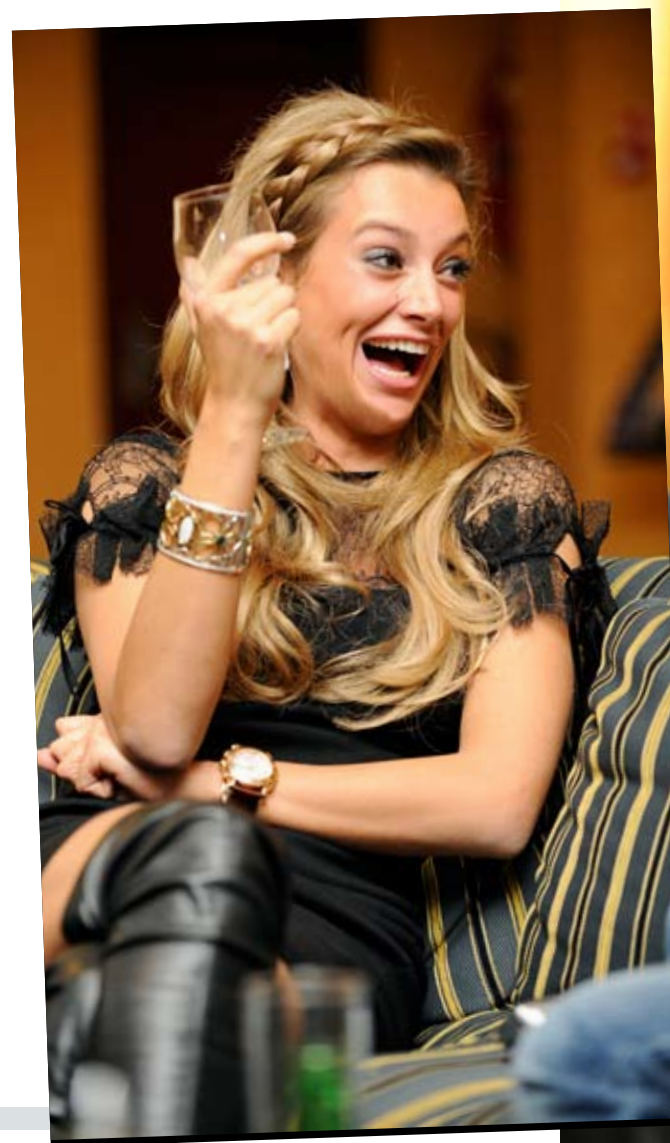
Reporter: “Hecht jij belang aan een grote boezem, Peter?”

Véronique: “Oei, nu zijn we vertrokken. Ik heb weer de aanzet gegeven.”

Peter: “Goh man, wat je me nu vraagt, is heel slecht voor mijn imago. Ik hou van borsten.”

Véronique: “Laten we de vraag anders stellen, ben jij een borstenman of een kontenman!”

Peter: “Beide. Ik vind de combinatie heel geestig. Maar geen gigantische exemplaren

hé, want die kletsen in je gezicht. *(Véro schaterlacht)* En ik heb dan altijd het gevoel...”

Véronique: “Ooooh. Je hebt daar dus ervaring mee?”

Peter: “Lang geleden!”

Véronique: “Ongelofelijk.”

Peter: “Geef mij maar een handjevol. Wat vind jij belangrijk bij een man?”

Véronique: “Dat hij humor heeft, groot is en brede schouders heeft. Ik hoef geen jongen meer...”

Peter: “Een echte vent, dus?”

Véronique: “Ja, een ruige, stoere gast die er niet te afgeborsteld uitziet.”

Peter: “Met borsthaar?”

Véronique: “Uiteraard.”

Peter: “Meen je dat? *(Véro knikt)* Ik heb nog maar twee jaar borsthaar. Dat zweer ik.”

Véronique: “Jij bent nog een jongen, Peter. Jij moet nog man worden. Stilaan word je volwassen.”

Peter: “Het leven begint bij veertig. Nog drie

jaar te gaan. Nee, soms ben ik jaloers als ik in het zwembad gasten met gigantisch veel borsthaar tegenkom...”

Véronique: “Maar te veel is ook niet goed, hé. Ik wil ook geen bosaap.”

Peter: “Heb jij je ideale man intussen al gevonden? Of ben je nog altijd een single mama?”

Véronique: “Goh, het witte paard is al dikwijls voorbijgekomen, maar de prins is er al een paar keer afgevallen.”

Peter: *(lacht)* “Ga je hem vinden, denk je?”

Véronique: “Ik ben niet op zoek. Maar als hij zich plots aanbiedt, is hij meer dan welkom. Hij mag mij versieren.”

Peter: “Ik versier niet. Nee, dank je.”

Véronique: “Huh? Dat is toch fout? Ik vind

dat een man dat moet doen. Zelf zou ik nooit op iemand afstappen.”

Peter: “Tijdens mijn *Love Shows*, fuiven waarbij ik op het podium paaldans en onnozel sta te doen in strakke, gekke pakjes...”

Véronique: “Hallo? *(kijkt naar reporter)* Zeg, bij wie heb jij mij gedropt?”

Peter: “Sorry, hè. Maar je mag gerust eens mee komen paaldansen.”

Véronique: “Dat kan ik niet.”

Peter: “Wel, op die *Love Shows* gebeurt het wel eens dat meisjes hun telefoonnummer naar me gooien. Of ostentatief in mijn richting met hun tong staan te draaien of aan hun lippen staan te likken.”

Véronique: “Maar dat is niet versieren, hé.”

Peter: “Nee, da's iemand opgeilen. En als ze

dan net iets te opdringerig worden, word ik bang. *Help, is er een vent in de buurt*, denk ik dan. Ik kan ontzettend bang zijn van vrouwen.”

Véronique: “Wat moeten ze daarvoor doen?”

Peter: “Heel wulps voor mij komen staan en laarzen aantrekken zoals die van jou, maar dan gelakte.” *(schaterlacht)*

Véronique: “Euh... De mijne zijn nog deftig. Maar die laarzen steken wel je ogen uit, hè.”

Peter: “Ach, pas in mijn late tienerjaren ben ik voor het eerst in contact gekomen met meisjes.”

Véronique: “Ik was ook pas achttien.”

19u17 OVER MAJORETTES

Véronique: “Naast mijn deur zijn drie frituren.”

Peter: ‘Heb jij dan geen complexen over je lichaam?’

Véronique: ‘Tuurlijk wel, maar die ga ik niet aan jouw neus hangen!’

Peter: “Zalig. Hoeveel keer per week eet jij frieten?”

Véronique: “Drie keer.”

Peter: “Amai!”

Véronique: “Ja, gelukkig hoef ik niet echt op mijn lijn te letten.”

Peter: “Ik wel. Frieten zijn mijn lievelingsgerecht. Maar ik probeer het te houden bij één keer per week.”

Véronique: “Tja, je bent ook iets ouder hè.”

Peter: “Hoe grof! *(schaterlacht)* Maar dat de kilo's niet meer zo makkelijk verdwijnen, is een feit.”

Véronique: “Daarnet zei je nog dat je te korte vingers en een scheve neus hebt. En een dikke buik. Maar waar hangt die dan, vraag ik me af.”

VÉRONIQUE & PETER

► **Peter:** “Ik heb echt wel een buikje, hoor.”

Véronique: “Doe je fitness?”

Peter: “Ik doe niks. Het enige wat ik meer dan vijftien jaar lang gedaan heb - en nu zul je uit je dak gaan - is turnen.”

Véronique: *(komt niet meer bij)* “Vandaar die strakke pakjes tijdens je *Love Shows*.”

Peter: “Ik ben op mijn zesde begonnen. En toen leerde ik piramides bouwen en marcheren.”

Véronique: “Oh, jij bent dus majorette geweest?” *(schaterlacht)*

Peter: “De Kock, het is goed hé.” *(lacht)*

Véronique: “Maar da's toch iets wat majorettes doen?”

Peter: “Nee, dat is Zweedse gymnastiek.”

Véronique: “Aha, zo noem jij dat.”

Peter: “Nog nooit van gehoord? Je hebt bijvoorbeeld ook de Zweedse bank.”

Véronique: “En wat doe je daar dan op?” *(krijgen allebei een paar minuten de slappe lach)*

Peter: “Enfin, op een bepaald moment werd die turnkring opgedoekt en ben ik in een andere terechtgekomen. Als enige jongen tussen allemaal meisjes.”

Véronique: “En dan werd het Griekse gymnastiek.”

19u43 OVER DEPRESSIES

Véronique: “Na mijn scheiding, drie jaar geleden, ben ik in een depressie beland. Plots zat ik daar alleen in m'n nieuwe huis.”

Peter: “Hoe lang heeft die moeilijke periode geduurd?”

Véronique: “Anderhalf jaar.”

Peter: “Amal.”

Véronique: “Ik ben ook maar een mens, hé. Ik begrijp nog altijd niet hoe ik er ooit in mijn eentje uitgeraakt ben. Altijd maar blijven glimlachen als ik aan het werk was, dat vond ik het moeilijkste. Om dan naar huis te rijden en mijn tranen de vrije loop te laten.”

Peter: “Waarom ben je nooit hulp gaan zoeken bij een therapeut of psycholoog?”

Véronique: “Daar geloof ik niet echt in. Volgens mij is dat een straatje zonder eind. Ik heb vooral mijn zoontje heel veel geknuffeld en met vriendinnen gepraat. Die kwamen dan langs met pizza's, of ze kwamen powerplaten. We waren dan net een bende van zestienjarige meisjes. Om het minste

Peter: ‘Soms ben ik jaloers als ik in het zwembad mannen met geweldig veel borsthaar tegenkom’

giechelen, om het minste *bleiten*. Wat mij betreft, dan toch... Ik besef nu dat zij échte vriendinnen zijn. Ik ben dan een tijdje wild geweest, waarna het allemaal in orde is gekomen.”

Peter: “Wat moet ik mij voorstellen bij een wilde Véronique?”

Véronique: “Dat zal niemand zich kunnen inbeelden.”

Peter: “Ik zie je bijvoorbeeld wel op tafel dansen.”

Véronique: “Ja, hoor!”

Peter: “En met champagneglazen rondzwieren. Om het achteraf niet meer te weten.”

Véronique: “Dat nog wel, maar niet altijd.”

Peter: “En er nadien spijt van krijgen.”

Véronique: “Nee, ik heb die periode blijkbaar moeten meemaken.”

20u11 OVER GOEDELE

Peter: “In hoeverre hou je er rekening mee dat het over vijf jaar gedaan kan zijn met jouw mediacarrière?”

Véronique: “Ik ben al twee jaar bezig met een eigen juwelenlijn en dat lukt aardig. Bovendien is de kans groot dat ik ooit een kledingwinkel open. Ik krijg regelmatig de vraag waar mijn spulletjes vandaan komen. Zijn er dingen die jij nog zou willen doen, los van radio en tv?”

Peter: “Fotografie. Verhaaltjes maken met beelden, zeg maar. Maar ja, dat is ook geen stiel waar je zomaar inrolt.”

Véronique: *(beetje uitdagend)* “Jij ziet badpakshoots voor mannenbladen dus wel zitten. Met van die jonge blaadjes.”

Peter: “Goed idee, maar dan zonder Photoshop.”

Véronique: “*P-Magazine* heeft jaren niet *gephotoshopt*.”

Peter: “Nee? Alright!”

Véronique: “Ik zal nooit het *P-Magazine*-interview met Goedele Liekens vergeten, waarin ze zei: *Mijn foto's zijn echt. Ik ben niet gefotoshopt zoals Véronique De Kock!* Ik dacht: *Dit kan toch niet! Hoe grof kun je zijn?* Achteraf bleek ook nog eens dat ze naar de redactie had gebeld om te vragen of haar foto's bijgewerkt konden worden. Maar daar zijn ze toen niet op ingegaan.”

Peter: “Hoe is je relatie met Goedele Liekens?”

Véronique: “Tot nu toe heel goed. *(algemene hilariteit)* Ik heb haar deze week nog een sms gestuurd.”

20u25 AFSCHEID

Véronique: “Ik ben veel over jou te weten gekomen.”

Peter: *(lacht)* “Al goed dat je me herkende. Ik heb me enorm geamuseerd.”

Véronique: “Het is goed meegevallen, al was ik in het begin een beetje bang voor dit gesprek. Maar mijn eerste indruk heb ik moeten bijstellen.”

Peter: “Vooroordelen zijn gevaarlijk.”

Véronique: “Maar eigen aan de mens. Ik ga vrijdagavond naar *Peter Live* kijken.”

Peter: “Je mag ook naar de studio komen, hoor. Je bent meer dan welkom.” 🍷

REPORTAGE: GINO DE CLERCK - FOTO'S: FRANK DEJONGH